

வெளியறையதபைப் பற்றிச் சொல்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து, அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் இடதுசாரிக் கொள்கைகளுக்கு 1947ம் ஆண்டு முதல் அதிவாரமிட்ட அண்ணல் ம. கார்த்திகேசு மாஸ்டரின் சமத்துவத்திற்கான முக்கிய வல்கைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் பரந்தபோது அதனால் ஈரப்புவந்து இடதுசாரிப் பணிகளில் முக்கிய பங்குடெத்த சரித்திரத்தசைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

கார்த்திகேசு மாஸ்டரின் கருத்துக்களில் ஈரப்புவ கொண்டவர்களில் நானும் அடங்குவனே. திரு கார்த்திகேசு மாஸ்டரைப் பற்றி, அவரின் மாணவராகவிருந்த, பாலசுப் பிரமணியம் அவர்கள் என்னிடம் பகிர்ந்து கொண்டபோது, அக் கருத்துக்கள், சமத்துவம், மனிதநேயம் என்பவற்றிற்கு மிக முக்கியமானவையாக எனது சிந்தனையில் பதிந்தன. அந்த சிந்தனைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, லண்டனில் புவம் பெயர் முதல் தமிழ் நாவலாக 'லண்டன் மூச்சு' பத்திரிகையில் பதிவாகிய எனது, முதலாவது நாவல், 'உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள்' கதாநாயகனுக்குக் 'கார்த்திகேசு' என்ற பெயரை வதைத்தனே. இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது புவம் பெயர் தமிழ் நாவலான 'ஓரூக்கோட விடுமுறை' நாவலின் கதாநாயகிக் குக் 'கார்த்திகா' என்ற பெயரைக் கொடுத்தனே. கார்த்திகேசுதைத் திரிந்தவர்களுக்கு, டொமினிக் ஜீ வாப்போன்றவர்கள் எப்படியான முற்போக்குப் பரம்பரையைக் 'கூருகூலமாகக்' கொண்டிருந்தார்கள் என்று புரியும்.

திரு டொமினிக் ஜீ வா அவர்களின்; தந்தை அவிராம் பிள்ளை, தாயின் பெயர் மரியம் மா. தாய்தகப்பன் இவருக்கு இட்ட பெயர் டொமினிக். இந்திய இடதுசாரி ஆளுமையான திரு. ப. ஜீ வாநந்தத்தசைச் சந்தித்து, அவரில் கொண்ட பெருமதிப்பால் தனது பெயருடன் 'ஜீ வா' என்ற பெயரையும் இணைத்துக் கொண்டார் என்று சொல்லப் படுகிறது.

1950ம் ஆண்டுகளில் இந்திய வியாபார இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியை, என்னவென்று ஆளுமையும் அறிவும், சமத்துவக் கொள்கைகளும் கொண்ட யாழ்ப்பாண இலக்கியங்கள் அடித்து நொறுக்கி மக்களை விளிப்படையச் செய்தது என்ற தகவல்கள் 1960ம் ஆண்டுகளின் நடுப் பகுதியில் திரு பாலசுப் பிரமணியம், திரு டொமினிக் ஜீ வா, சி. யோகநாதன், நீர்வடைபொன்னையன், போன்றோரை நேரில் காணும் வரகைக்கும் எனக்குத் திரியாது. அந்தக் காலகட்டத்தில் கணசேலிங்கம், டானியல், பனெபிக்ட் பாலன் போன்றோரின் எழுத்ததைப் பாலசுப் பிரமணியம் அறிமுகம் செய்த காலத்தில், பிப்பாலசிங்கம் புத்தக நிலையத்தில் மல்லிகை வாங்கி அதைப் படித்த காலத்தில், கையில் தனது புத்தகங்களுடன் திரியும் ஜீ வாவின அறிமுகம் கிடதைத்தது. அதன் பின் டொமினிக் ஜீ வாவின சமீகம் சார்ந்த, சமத்துவக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய, சாதிக் கொடுமகைகளுக்கு எதிரான எழுத்துக்களுக்கு அறிமுகமானனே.

அக்காலகட்டத்தில், மிகவும் கட்டுப்பாடான கிராமியச் சபை நிலையில் கிழக்கிலங்கையில் பிறந்து வளர்ந்த எனக்கு வெளியூலகம் பற்றியோ, பல தரப்பட்ட அரசில் கருத்துக்கள் பற்றியோ அறிவு அதிகமில்லை. 1960ம் ஆண்டுகளின் நடுப் பகுதியில் ஆண்டு நான் மருத்துவத் தாதியாகப் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் எனக்குப் பிடித்த இடங்களில் சில இடங்களில் பிப்பாலசிங்கம் புத்தக நிலையம் மிக முக்கிய இடம் வகித்தது. அங்கு இலங்கை இந்திய இலக்கியப் புத்தகங்கள் கூவிந்து கிடக்கும். மல்லிகை 1966ம் ஆண்டிலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கியது. அதை

ஆவலாகத் தடேபிப் படிக் கும் கட்டத்தில நானும் ஒருத்தியானேன் .

'மல்லிகைப் பத்திரிகைக்கு அப்போது, 'எழில் நந்தி' என்ற புனைபெயரில் ஒரு கதையோ அல்லது கட்டுரையோ அனுப்பியதாக ஞாபகம் . தலையங்கத்தின் பெயர் தெரியாது. அக்கால கட்டத்தில் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் தாக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் பெருந்தீயாகச் சுவாலையாகிக் கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் நான்கண்ட சாதிக் கொடும்பையின் கோரம் ஆத்திரத்தையுண்டாக் கியது. அக்கால எனது எழுத்தும் யாழ்ப்பாண சமுதாயத்தில் நான்கண்ட கொடும்பையான சாதிக் கொடும்பைகள் பற்றியதாக இருந்தது.

1966ம் ஆண்டு, தொழிலாளர் மாதமான வகைசியில், பரோதனைப் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருந்த 'வசந்தம்' பத்திரிகைக்கு எனது கதை ஒன்றைக் கேட்டு, வசந்தம் பத்திரிகை செயலகநாதன் கடிதம் எழுதியிருந்தார் . அதற்கு, 'சித்திரத்தில் பெண் எழுதி' என்ற கதையை, 'எழில் நந்தி' என்ற புனை பெயரில் எழுதினேன் . ஓடும் கப்பல் பட சாதிப் பெண்ணை உயர்ந்த சாதி ஆண்கள் வஞ்சகமாகக் கைவிட்டதால் அவள் தன்னதை தானே எரித்துக் கொண்டதைப் பற்றிய கதை.

அக்கால கட்டத்தில், யாழ்ப்பாணம் பெரியகடகை கஸ்திரியார் வீதியில் உள்ள தனது கடகைக்கு முன்னால் திரு ஜீ வா அவர்களை அவ்வப்போது சந்தித்த ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் அவரின் 'மல்லிகை; இதழ்கள் பற்றிப் பேசியபோது, 'வசந்தத்தில்' வந்த எனது சிறுகதையை அவர் பாராட்டியபோது மிகவும் மகிழ்ந்தனே . அக்கால கட்டத்தில் சாதிக் கொடும்பைகளை; கு எதிராக எழுதிய மூதலாவது பெண் நான் என்றுதான் நினைக்கிறேன் .

ஒரு ஓடும் கப்பல் பட பெண்ணின் குரலை எனது படப்பையில் அவர் கண்டு நகிழ்ந்ததை . அவரின் குரல் சொல்லியது. 'ஏன் எழில் நந்தி' என்ற புனை பெயரை வதைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் ?' என்று ஜீ வா கேட்டார் . ஏனென்றால் வதைத்திய கலாநிதி திரு சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் , இலக்கியத் துறையில் பல படப்பைப்புகளைப் பிரசுரித்தவர் . அவர் தனது புனை பெயரை 'நந்தி' என்ற வதைத்திருக்கிறார் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும் .

தாதிமார் பாடசாலையில் எங்களுக்கு ' அனட்டமி அனட் பிளியலோலஜி பாடம் எடுக்கும் 'நந்தி' சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் ; பாடம் எடுக்கும் போது, ' உலகத்தில் உள்ள அத்தனை மனிதர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான விதத்திற்கு தான் மனிதனை அதனை உள், வெளி உடம்பு அவ்வவங்கள் படகை கப்பலிருக்கின்றன . ஒரே மாதிரிதான் இரத்தம் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது . நாடிகள் அடிக் கிண்கின்றன . மச்சு வந்து கொண்டிருக்கின்றன . இருதயம் இடது பக்கமும் . நுரையீரல்கள் இருபக்கமும் என்று அதனை உறுப்புகளும் ஒரே மாதிரி மனிதனை இயங்கப் பண்ணுகின்றன' என்ற வதைத்திய உண்மையைப் பிப்பித்த அதே வாயால் , ' இயற்கை படதைத்த நியதியைத் தெரியாத மனிதன் தனது சூய நலத்திற்காகத் தன்னதை தானே உயர்த்தி இலாபம் தடே, அடுத்தவனை அடக்கப் ; பல வழிகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறான் ' என்றார் .

அவரின் அந்த வார்த்தைகள் , மருத்துவ உலகத்திற்குப் பாலான கொடும்பையான சமீக அமைப்பு நிலைகள் பற்றி என்னசை சிந்திக்கப் பண்ணின . பரந்த உலகம் தெரியாத ஒரு இளம் பெண்ணுக்கு மனித உடலமைப்பின் மீலம் கொடும்பையான வர்க்க, சாதி . மத . இன

அரசியலமைதி மிகவும் இலகுவாக வளையப்படுகின்றன.

'நந்தி' என்ற எழுத்துக்கொண்டிருக்கும் டாக்டர் திரு. சிவஞானசுந்தரத்தில் அளப்பரிய மதிப்பு வந்தது. அதனால் அவரின் பெயரைச் சார்ந்த மாதிரி 'எழில் நந்தி' என்ற பெயரை வைத்திருக்கிறேன்' என்று டொமினிக் ஜீ வா அவர்களுக்குச் சொன்னனே; அக்கலகட்டத்தில், டொமினிக் என்ற பெயருடன் சேர்ந்திருந்த 'ஜீ வா' என்பதன் சரித்திரத்தொடர்பு எனக்குத் தெரியாது.

1966ம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் எங்கள் தூதிமார் பாடசாலையைப் புத்தகத்தலைவளையிடுவதில் நான் ஆசிரியையாய்விருந்தனே. அந்தநடவளையிடத் தவையான நிதிக் கான விளப்பரத்ததைத் தடே, யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபலகடகைளான 'டையரம்ஸ்', ரொலரம்ஸ், 'லலிதா நகை மாளிகை' போன்றஸ்தாபனங்கள்க்குச் சலல்லும் காலகட்டத்தில் திரு ஜீ வா அவர்களைச் சந்தித்து எங்கள் பத்திரிகைபற்றிச் சொன்னனே.

எந்தவிதமான அனுபவங்களமின்றி, ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியையாக அலையும் எனக்கும் எனது சக மாணவிகளுக்கும் வாழ்த்துகள் சொல்லியிருக்கிறார்.

'வசந்தத்தில்' எனது கதை வந்தபின் திரு பாலசுப்பிரமணியம் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு இடதுசாரிப் புத்தகங்களை அனுப்பத் தொடங்கியபின் 'மல்லிகை' இதழ்களில் வரும் இந்த முற்போக்கு இடதுசாரிக் கருத்துக்களை ஆழமாகப் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கினேன்.

'மல்லிகையின் கருத்துக்கள் என்னுள் ஏற்கனவே இருந்து பல களே விகளுக்குப் பதில்களைத் தந்தன. ஒரு சமுதாயத்தில் ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் கொடும்மையாக நடத்தப்படும் வரை, அந்தச் சமுதாயம் ஒருநாளும் முன்னறோது என்பதை 'மல்லிகை' மலம் தெரிந்து கொண்டனே. 1960ம்; ஆண்டின் பின் பகுதியில் சாதிச் சண்டகைள் யாழ்ப்பாணத்தில் பல இடங்களில் நடந்தன.

1967ம் ஆண்டு, தொழிலாளர் மாதமான வகைசி- ஆனி இதழில் 'மல்லிகையில்' எனது 'ரத்தினம் அப்பா' என்ற சிறு கதை வளையிவந்தபின், சாதிகளுக்குக் கெதிரான எனது கருத்துக்கள் முற்போக்குவாதிகளால் பாராட்டப்பட்ட, அத்துடன் முற்போக்கு இலக்கியத்திறையிலுள்ள பலருக்குத் தெரிந்தபெண் எழுத்தாளராகக் கருதப்பட்டனே. இலங்களையில் மடேடுக்குடியினரால் நடத்தப்பட்ட பல பத்திரிகைகளில் 'ரத்தினம் அப்பா' போன்ற அப்படியான ஒரு கதையை அக்காலகட்டத்தில், எந்தவர்த்தக பத்திரிகையும் வளையிட்பிரக்காது என்ற நம்புகிறேன். எனக்கு வந்த பாராட்டுக் கடிதங்களைப் பற்றி ஜீ வா அவர்களுக்குச் சொல்லி, எனது கதையைத் தயக்கமின்றிப் பிரசுரித்தற்கு நன்றிச் சொன்னனே.

மனித உரிமையை மீறும், மிகவும் கொடும்மையான யாழ்ப்பாணத்து சாதிக் கொடும்மைக் கெதிரான எனது எழுத்துக்கள் தொடர எனக்கு ஆர்வம் தந்த திரு ஜீ வா அவர்களை நான் மறக்க மாட்டனே. எனது கருத்துக்களை உணர்ந்து. நான் ஒரு 'சின்னப் பெண்' என்றும் பாரக்காமல், கஸ்துரியார் வீதியில் என்னுடன் பசும்போது, 'இலக்கியத்தில் மக்களுக்குக் காகச் சொல்ல வேண்டியவைகளையம் புதியவண்டும்' என்பார். அவர், தனது இலக்கியத்தின் மலம், மிகவும் உயர் நிலையில் வகைக்கப்பட்ட வேண்டிய பல விடயங்களை ஓட்டு மொத்த மக்களுக்கும் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதற்கு இ 1960ல் சாகித்திய அக்கமி பரிசு பெற்ற 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' பதிவைப் படித்தால் புரிந்து

Written by - இராஜலேஸ் வரி பாலசுப்பிரமணியம் -

Monday, 08 February 2021 11:30 - Last Updated Monday, 08 February 2021 11:37

கொள்ளலாம் .

அக்காலக் கட்டத்தில் சங்கானையில் நடந்த சாதிக் கலவரம் வட இலங்கையைமட்டுமல்ல ஓட்டுமொத்த இலங்கையையும் உலுக்கியது. அந்த நிகழ்வுகள் மல்லிகையில் விளக்கமாக வளி வந்து கொண்டிருந்தன. அப்போது, மரூத்துவத் தாதியான நான், உயர் சாதியினரால் அடிக் கப் பட்டு, ஓபிக் கப் பட்டு வதை தியசாலகைக்கு வந்த ஓடுக் கப் பட்ட மக்களுக்குப் பராமரிப்புச் செய்துகொண்டிருந்தனே .

சங்கானைக் கலவரத்தின் பின், மாவிட்டபுரம் கோயிலுக்குள் ஓடுக் கப் பட்ட மக்களைச் செல்லவிடாது 'மேட்டுக் குடியினர்' போலிசாரின் உதவியுடன் அராஜகம் செய்தனர் . அந்தக் கால கட்டத்தில் கிறிஸ்தவனான ஜீ வா, கோயில் மண்டபத்தில், ஓடுக் கப் பட்ட சவைசமயத் தோழர்களுக்காகப் போராடியதைப் பற்றிச் சொல்கிறார் அப்போது, கொழும்பு பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து பாலசுப்பிரமணியம் போன்ற நபிற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் ஓடுக் கப் பட்ட மக்களுக்காகப் போராட யாழ்ப்பாணம் வந்தார்கள் . அந்த நேரம், இலங்கையில் இடதுசாரிகள் இரண்டாகத் துண்டிப்பதில்லை.

சாதி ஓடுக் குமுறலை பற்றி மட்டுமல்ல, சமுகம் சார்ந்த பல விடயங்களை எழுதியதால், அக்கால கட்டத்தில் 'மல்லிகை' ஒரு இடதுசாரிப் பத்திரிகையாகவில்லாது, "மக்கள்" பத்திரிகையாகப் பெயர் எடுத்தது.

அதன் பின், இலங்கையில், இடதுசாரிகள் இரண்டிப்பார்கள். 1970ம் ஆண்டு கட்சியில், நாங்கள்; லண்டனுக்கு வந்தபின் ஜீ வாவுடன் ஒரு தொடர்பும் இருக்கவில்லை. 2009ம் ஆண்டு, நானும் அவுஸ்திரேலிய எழுத்தாளர் டாக்டர் நடசேனும் கொழும்புக்குச் சென்றபோது அவரைச் சந்தித்தோம்; பலிகளின் புலனாய்வுத் துறைத் தலைவர் பொட்டு அம்மானால் தான் கொழும்புக்கு நகரவண்பியத்தைச் சொன்னார் . சங்கானைக் கலவரத்தை எனது, 'ஒருகோடும் விடும்முறை' நாவலில் குறிப்பிட்டதைச் சொன்னனே . சந்தோசப்பட்டார் .

முற்போக்கு இலக்கியத்திற்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்த, திரு. ஜீ வா அவர்கள், 2011ம் ஆண்டு, கொழும்பில் நடத்த அகில உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டை ஒழுங்கு செய்வதிலும் முன்னின்று உழைத்தவர்களில் ஒருத்தர் என்று ஞானம் பத்திரிகை ஆசிரியர் அண்மையில் குறிப்பிட்டிருந்தார் . அந்த நிகழ்வைப் பகிஸ்கரிக் கச் சொல்லித் தமிழ்த் தசீயம் வழக்கம்போல் க்குரலிட்டாலும் அந்த வலைபவம் பிரமாண்டமான வற்றியதைத் தந்தது.

நானும் நடசேனும்; அந்த நிகழ்வுக்குச் சென்றிருந்தபோது எங்களகைக் கண்டிரு ஜீ வா அவர்கள் மிகமிகச் சந்தோசப்பட்டார்

அவரின் அயராது உழைப்பு என்னசைச் சந்தோசப்படுத்தியது. இலங்கை முற்போக்கு இலக்கிய உலகின் ஆளுமகைகளில் ஒருத்தரான ஜீ வாவின் எழுத்துக்கள் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கும் மிகவும் பிரயோசனமாகவிரும்பும் என்ற நம்புகிறனே .

rajesmaniam@hotmail.com